https://achterderug.nl

„RITSELINGEN" *)

VÓÓR MIJ LIGT IN KEURIG, DONKERROOD bandje *Ritselingen* door H. W. Aalders, dien wij allen goed kennen uit zijn kleine, snedige gedichtjes en ook zijn grootere verzen, die in ons blad voorkwamen.

De uitgave is mooi verzorgd, en het boek lijkt ons een geschikt cadeau voor de aanstaande winterfeesten.

In *Ritselingen* beluisteren wij de fluisterstemmen der natuur in bosch en veld en wei, langs zee en duinen; ook de verschillende stemmingen, op seizoen- en vierdagen, maar vooral, en bij alles, een diepen toon van levensernst en kinderlijke geloofsblijheid.

Als bijzonder mooi noem ik:

De rulle zandweg met twee diepe voren
ligt uitgestorven langs het dichte woud,
waar rechte stammen zware kruinen schoren
en reeds het nad'rend avonddonker grauwt.

Geen wangeluid komt vollen vrede storen:
't is stervensstil in 't somber dennenhout.
Hier wordt de onrust van de ziel verloren,
als zij in vreê haar God alleen aanschouwt.
Hoor, 't zachte suizen door hoog-ijle twijgen,
het ritselfluistren van den avondwind.
Het doet mij buigen in eerbiedig zwijgen,
wijl ik Gods stem in 't suizen wedervind. —
Dat teeder fluist'ren is mijn ziel zoo eigen:
't Is Vaders stem, zacht sprekend tot Zijn kind.

Al lezende zie ik in mijn geest een boschplekje met zandweg, waar dit lied *Vaders stem* kan geboren zijn.

Ik geloof, dat *Ritselingen* de beste van Aalders' verzen bevat; sommige bekend uit *Timotheüs*, maar nu, in dit nieuwe bundelgewaad, bijzonder aantrekkelijk.

Een enkele maal lijkt ons de geestelijke toepassing bij het onderwerp wat gezocht.

Bijvoorbeeld de laatste regels van *Aan zee*:

„maar hem wacht na het sterven eeuwige vreê,
„die Jezus kent als bron van 't ware Leven!"

Bij een zang aan zee past onzes inziens meer een gedachte aan Gods Majesteit, dan aan Jezus als bron van vrede.

Waarom bij *Maanlicht* dat slot:

„Siere mij daar, manerein
„eens, verlost van zonden.
„'t witte kleed, dat Jezus-mijn
„mij kocht door Zijn wonden."

Er is reeds te voren een toepasselijk slot; het aangehaalde, dat daarop volgt, maakt het vers niet mooier.

Ook bij *'t Molentje* kunnen de laatste regels ons niet zoo voldoen in verband met het onderwerp:

„Een molenwiek doet 't oog naar boven schouwen
„en wekt in mij het heerlijk Godsvertrouwen:
„Zijn kind verlaat God zelfs in doodsnacht niet."

Veel beter is de kruisgedachte bij het andere molenvers: *De Molen*.

Het rythme is niet overal gaaf.

Toch zal, wie van eenvoudige, goed verstaanbare poëzie houdt, zeker van dezen bundel genieten, en al bladerend en lezend den dichter dankzeggen voor de stille vreugd, die zijn werk geeft.

E. V.-V. O.

*) Uitgave La Rivière & Voorhoeve, Zwolle.

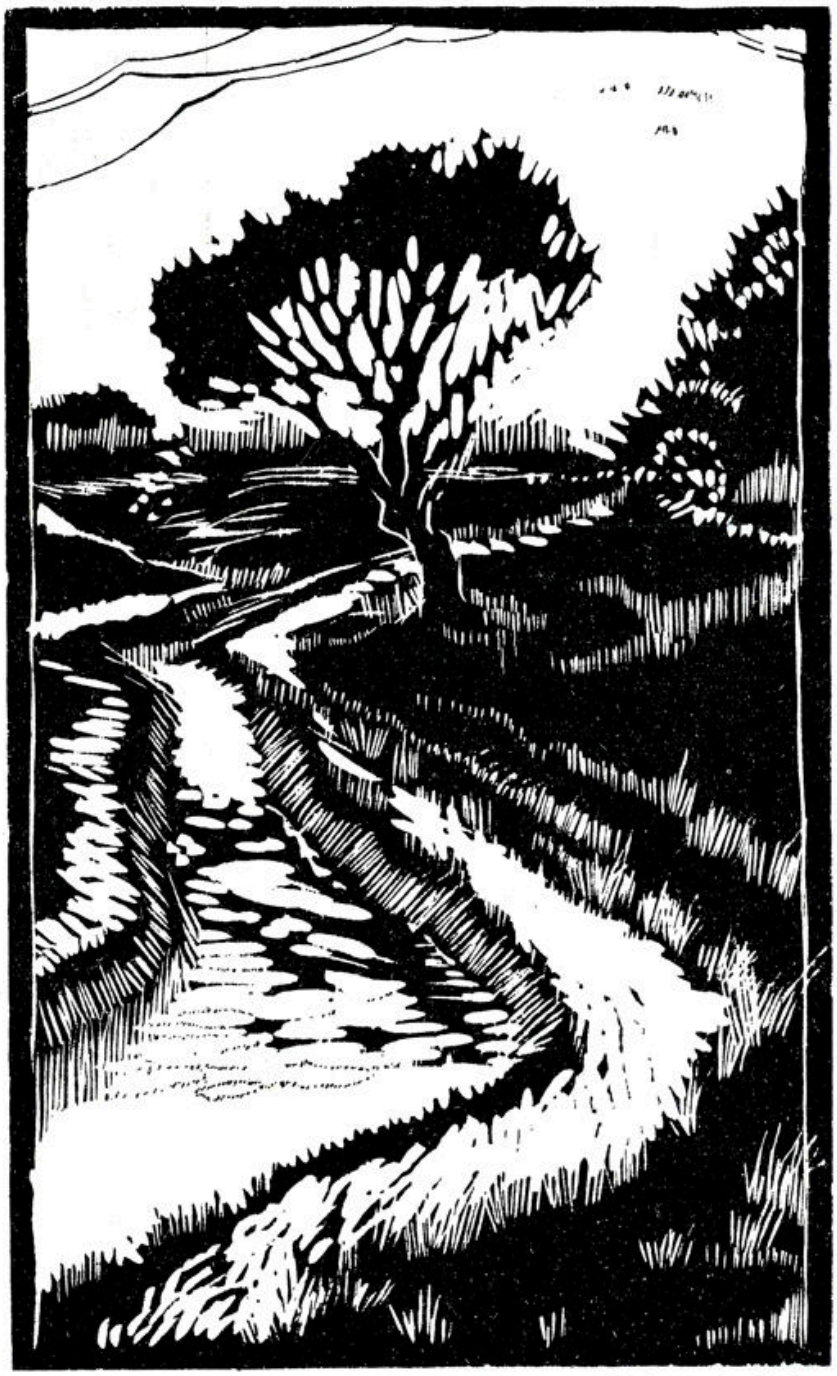

Naar een houtsnede van H. Venema

Quaden-oord te Renkum